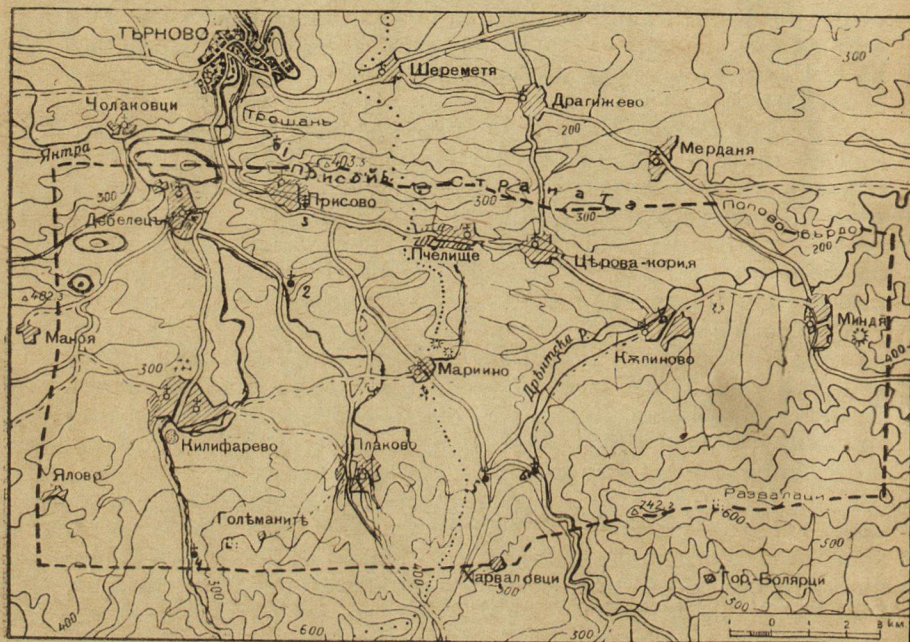

изтокъ и отъ северъ на югъ. Царевецъ и Трапезица сж сърдцето на тоя вѣнецъ и ключъ на всички прорѣзи, които отдѣлятъ Дунавската равнина отъ Стара планина. Отъ Търновскитѣ преградни бърда и хълмове (по-точно отъ с. Полекраище) къмъ Дунава равнината носи името поле и жителитѣ, що я населяватъ, се именуватъ поленци.

Южното пространство, отъ Търново до билото на Стара планина, древниятъ „Хемусъ“, по турски „Балканъ“, съставя „Балканската“ частъ на Търновската околия. Нейнитѣ жители

Повърхнина на котловината.

се наричатъ балканци. Балканската частъ се дѣли на две: а) Предбалканска котловина и б) Балканска долина на рѣка Бѣлица до Хаинския проходъ.

Предбалканската котловина обема равнината отъ Присой бърдо (Присово) до Килифарския манастиръ къмъ югъ, и отъ Дебелския хълмъ, заедно съ Манойскитѣ конуси (могили) на западъ, до Миндя на р. Дрѣнта и Еленскитѣ планини надъ Кжпиново (до върха „Развалацитѣ“) къмъ изтокъ (вж. картата стр. 4).

Килифарската долина, която почва отъ манастира нагоре до билото на планината, представлява тригълникъ по коритото на р. Бѣлица, чиито връхъ е мѣстността й колибитѣ Бѣлица. Килифарската долина свързва Северна Бълга-